

Indenrigsministeren (Zugerslev): Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at Bygningskomplekset m. v., det, der hører til det egentlige Banegaardsanlæg, er reduceret med 60,000 Kr. paa den langt bortflyttede Station, den Station, som det ærede Medlem, der talte sidst, ønsker at stemme for. Der er der sket en Reduktion paa 60,000 Kr., og i den Retning kan der ikke ske yderligere Reduktion. I det ene Tilfælde er der allerede et ældre Stationsanlæg til Stede, og Byggeforholdene ere der af en helt anden Bessaffenhed, end naar man gaar til et helt nyt Stationsanlæg paa et andet Sted. Man kan ikke fra den Omstændighed, at det er muligt at spare noget ved Anlægget paa det ene Sted, slutte, at de samme Besparelser kunne indtræde ved den Station, som man agter at flytte nordpaa. Jeg gentager, at der er sparet 60,000 Kr. paa dette Anlæg, og baade Drolægningen, Grusbelægningen og Bygningerne ere reducerede saa langt ned, som det kan ske. Man skal altsaa ikke sige, at fordi man paa det ene Anlæg kan foretage Besparelser ved forskellige Ting, kan man ogsaa paa det andet Anlæg, der omfatter noget helt andet end en Omordning af en alt eksisterende Station, nemlig en Flytning af hele Stationskomplekset, foretage de samme Besparelser.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Forslag:

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om

en Udvidelse af Statsbanestationen ved
Viborg.

Indenrigsministeren bemyndiges til at foretage en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg. Af Statskassen kan i dette Djemed udredes et Beløb af 200,000 Kr. foruden de fornødne Summer til Dækning af Udgifterne ved Grunderhvervelsen, paa hvilken Bestemmelserne i Lov Nr. 57 af 12te April 1889 §§ 1 og 2 komme til Anvendelse.

Beløbet stilles til Raadighed i Finansaaet 1891—92.

vedtoges med 33 Stemmer mod 7.

Det oprindelige Lovforslag var dermed bortfaldet.

Fastholdelsen af det saaledes vedtagne Forslag som selvstændigt Lovforslag og dets Obergang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jærnbane fra Ringe til Nyborg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 290 flg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 855 flg.)

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Med Hensyn til Udvalgets Ændringsforslag skal jeg gøre opmærksom paa, at der er den Forbindelse mellem det første Ændringsforslag og det under Nr. 4 stillede Forslag, at naar det første vedtages, maa ogsaa det under Nr. 4, at § 8 udgaar, være vedtaget. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 1 skal jeg fremdeles bemærke, at det slutter med Ordet: „Endvidere“. Der maa her tilføjes: „maa“, ellers giver det ingen god Mening. Men dette er jo kun en ringe Ting.

Jeg sætter Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Obergang til 3dje Behandling under Forhandling. Det ærede 1ste Medlem for 8de Pres, der ogsaa her fungerer som Ordfører, har Ordet.

Den fungerende Ordfører (Breinholt): Jeg er selvfølgelig ganske enig med den højtærede Formand i, at det sidste Ændringsforslag maa vedtages, hvis det under Nr. 1 bliver vedtaget, og jeg er ligeledes enig med ham i, at der bør indstudies Ordet „maa“ efter „Endvidere“ i Ændringsforslag Nr. 1, sidste Linie.

Ved 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag tillod jeg mig at udtale en Tvivl om, at Ringe-Nyborg Banen egentlig egnede sig til et Statsbaneanlæg. Denne Tvivl har fulgt mig ind i Udvalget, og jeg tror, at den fik der en ikke ringe Tilslutning, ja der var endogsaa et Tidspunkt, da jeg tror, at saa godt som hele, eller i alt Fald en overvejende Del af Udvalget sluttede sig til den samme Tanke, at her i Grunden ikke